

Trende Nye qudiles

Sange

T. Niemi 1754.

V. box 34.1020

Trende Nye Gudelige Sange

Rom: 8, 28.

Alle Ting tiene dem til Gode, som
frygte **HERREN**.

Det er en sand Christens daglige Trost
i sin Nød,

Hvilket udi efterfølgende Trende

Søve Gudelige Sange

er betragtet;

af hvilke den Første lyder saaledes:

Christen Siæl! hvi vilt du klage, 2c.

Siunges som:

Nattergalen er alt oppe.

Den Anden:

Mit Haab, min Trost og Sæde, 2c.

Siunges som:

Hiertelig mig nu længes.

Den Tredie:

Lad sørge hvo som sørge vil, 2c.

Under den Melodie som den bekiendte

Studenters Marsch.

Til Guds Børns Nytte, Opmuntring
og Siæle-Trost forfattet.

Tronhiem, trykt Aar 1754.

V box 34:1020

67/5990 a. a.

Shriften Siæl! hvi vilt du klage,
Hvi bedrøver du dig saa?
Stignt om du i disse Dage
Spot og Skiendsel lide maa,
Verdens Dage snart skal endes,
Armod kand til Rigdom vendes,
GUD ombender Vand til Viin,
Han forlindrer Sorgen din.

2.

Hvor jeg mig i Verden vender,
Da er GUD min bæste Trøst,
Ene Du mit Hierte kiender,
Selver har Du mig forløst;
Jeg er i Din Kulle skreven,
Dg Din egen Arving bleven,
Thi det galt Dit eget Blod
Den Tid Du korsfæsted stod.

3.

Hvad kand Verden regnes andet
End et Slav og Trælle Land,
Sorrig med Gaard sammen blandet
Har enhver udi sin Stand;
Glæde kand ved Sorgen endes,

(Df 18)

Ar

Armod kand til Rigdom vendes,
Der og snarlig blive kand
Af en riig en fattig Mand.

4.

Verden er bedrag'lig funden,
Hvad slags Stand man lever i,
Er jeg riig det mig misundes,
Er jeg fattig dog en fri,
Da jeg maa foragtet være,
Stor Bekymring maa jeg bære,
Jeg vil spørge om nogen veed
Andet end Urolighed?

5.

Kommer hid I Christne alle,
Som vil gjøre Herrens Bøn,
Hun er sendt til hver og alle,
Som vil have den rette Løn.
Styrk o! GUD mit svage Hierte,
Gjør mig reen af Syndsens Smerte.
Jeg med Glæde frem kand gaa
Dg faae Livsens Krone paa.

6.

IESU! lad mig leve rolig,
Jør mig paa den rette Bey,

Fil

Til Din egen Himmel-Boelig,
Der som alle Engler er,
Ja til det forjættede Lanna,
Siælen spise Himmel-Manna,
Og blive hos Dig til ævig Tid,
Alt bestue GUDS Ansigt blid.

^{7.}
Hør min Ven jeg vil dig raade,
Tænk dig om mens du har Tid,
Bed din GUD om Hielp og Naade,
Leg derpaa din største Flid,
Tænk at Tiden snart er omme,
Komme vil din Frelser fromme,
Bær da færdig og bereed,
Alt du kand faae Salighed.

Den Anden:

^{1.}
Mit Haab, min Trøst og Sæde
Er i min JESU Skibd,
Der venter jeg min Glæde,
Der endes al min Nød;
Kom snart o! JESU kiere,
Gjør Ende paa min Twang,
Hielp mig min GUD og HERRE,
Ihi Tiden gøres mig lang. 2. Nu

^{2.}
Nu agter jeg en meere
Hvad Verden lægger paa,
Det Kaars som jeg skal bære
Jeg gierne tage maa,
Naar jeg Dig ikkun haver
Min JESU søde Mand,
Du det vel for mig laver
Mig intet skade kand.

^{3.}
Om Jorden stod i Lue,
Skulle jeg end derpaa gaa,
Hvorfor vil jeg da grue,
For det jeg skal udstaa,
Her Bæger er i skænket,
Skal Staaen drikkes ud,
Da lad mig ret betænke
Det kommer alt fra GUD.

^{4.}
Derfor vil jeg fortrøste
Mig paa Ham i min Nød,
Og mig i Ham forlufte,
Jeg veed min Fader sød
Mig snart til Hielp vil komme,
Og Pinen slutte ud,

Dg naar min Tid er omme,
Da faar jeg see min GUD.

^{5.}
Hvad ont jeg her da lider
Med got oprettes der,
Min Tid jeg derfor slider
Med taaligt Hierte her;
Thi hvad er Verdens Møye
Dog kun en stakked Tid,
Mig Sorrig kand tilføye
Mod lange Evighed.

^{6.}
I Evighed med Glæde
Jeg leve skal min Tid,
Ja nyde Himmel-Sæde
Hos GUD min Fader bliid!
GUDS Ansigt skal jeg skue,
Dg glæde mig derved,
Trods Satans spendte Bue
Dg Verdens Uselhed.

Den Tredie:

^{1.}
Sad sørge hvo som sørge vil,
Dg hvo som haver Lyst dertil,
Bort

Bort Phantasie,
Melancholie,
Som fører Sindet kums udi
Slaverie.

Bort alt hvad Navn af Sorrig bær,
Jeg i min GUD fornøyet er,
Han er min Ven,
Jeg Hans igien,
Hver Modgangs stygge han driver hen,
Hvor underlig hielper-Han sine dog frem.
Han er og den Mand,
Som hielpe mig kand,
Han kaldes een Frelser i Riger og Land.
Bær derfor min Siæl
Tilfreds, og lev vel,
Betænk, hvor imellem en Fri og en Træl
Er Forskiæl.

2. For Dphold jeg en sørge tør,
Naar GUD jeg elsker som jeg bør,
Han visselig
Forsørger mig,
Han er min FADER huldelig
Uden Svig.
Jeg faar hvad jeg fornøden har,
Han mig slet intet fattes la'r, Mit

